

der i en Amtsraadskreds maatte være to Fysici — og det forekommer forskjellige Steder — skulle vel begge Fysici tiltræde Oversundhedskommissionen, men hver kun for sit Omraade. Hertil sigter Vædringsforslaget Nr. 6. — Enden jeg forlader § 1, skal jeg henlede Opmærksomheden paa en lille Vædring, der vistnok bør foretages til 3die Behandling, nemlig Paragrafens 3die Linie, hvor der blandt Handelspladserne nævnes „Frederiksberg Bydistrikt“. Dette var ganske naturligt, da Lovforslaget blev udarbejdet, idet Frederiksberg Bydistrikt den Gang havde en særlig Sundhedsvedtægt, som ikke gjaldt for Landdistriktet. Nu har imidlertid Frederiksberg faaet en Sundhedsvedtægt, der omfatter baade By- og Landdistrikt, og saa bør upaatvivlelig den derved anordnede Sundhedskommission have den omhandlede Myndighed for hele Frederiksberg. Ellers vilde man komme til, at for Frederiksberg Landdistrikt skulde den Sundhedskommission, der var anordnet for Frederiksberg, ikke have Myndighed ved den offentlige Behandling, men Myndigheden skulde gaa over til den overordentlige Sundhedskommission for Sønderdistrikt. Jeg mener derfor, at Ordet „Bydistrikt“ bør udgaa, og jeg antager, at den høitærede Minister vil samstemme med mig i, at dette er det Rigtige. — Lovforslagets § 2 indeholder en Bestemmelse om, hvilke Sygdomme der skal være Gjenstand for offentlig Behandling. Som allerede fremdraget under Lovforslagets 1ste Behandling er der givet en væsentlig forskjellig Regel for de Sygdomme, der omhandles i Epidemiloven af 2den Juli 1880, og for dem, der opstaa her i Riget. Udvalget har taget under Overveielse, om det ikke skulde kunne være muligt for den sidste Klasse Sygdomme at faae Bestemmelser, der mere nærmede sig Bestemmelserne for den første Klasse Sygdomme, saaledes at det blev Hovedreglen, at saa snart smitsomme Sygdomme opstod, skulde de gjøres til Gjenstand for offentlig Behandling. Man har imidlertid ment at maatte blive staaende ved Lovforslaget. Dels kan det være et Spørgsmaal, hvad der skal henregnes til smitsomme Sygdomme og hvad ikke, og dels er man baade af denne og andre Grunde udsat for, at naar Udgifterne kunne dels lægges over paa Staten, dels reparteres

paa større Distrikter, Kommunernes Fattigvæsen da kunde være fristede til at søge at føre en Del af de Udgifter, der forarsages ved Fattiglemmers Sygebehandling, over paa andre Kasser. Det er derfor vistnok nødvendigt, at dels Justitsministeriet paa Statskassens Vegne, dels Oversundhedskommissionerne paa vedkommende Amtsraadskredsens og de paagjældende Kjøbstæders Vegne faae en Stemme med om, hvad der skal være Gjenstand for offentlig Behandling. For imidlertid at raade noget Godt paa, at man ikke har kunnet komme nærmere til de Regler, der gjælde for den første Klasse Sygdomme, har Udvalget ment at burde stille Vædringsforslaget under Nr. 9. Det kan nemlig ikke nægtes, at Lovforslagets Bestemmelser kunne føre til, at Kommuner, som ere særlig virksomme for at forhindre Epidemiers Opstaaen ved at træffe saadanne Bestemmelser, at der strax energisk bliver taget fat paa de smitsomme Sygdomme, navnlig ved at anordne en Behandling af dem paa vedkommende Kommunes Regning, blive ugunstigere stillede end andre Kommuner; de faae særlige Udgifter paa disse Foranstaltninger, ved hvilke det vistnok oftere vil kunne lykkes at forhindre Epidemiers Opstaaen og altsaa at undgaa offentlig Behandling. Det er mig bekendt, at der paa forskjellige Steder er givet Bestemmelser, der gaa i denne Retning, saaledes i Aarhus Amt, Frederiksborg Amt og Thisted Amt. Man har saaledes Bestemmelser om, at naar visse af de farligere smitsomme Sygdomme, som tyfoid Feber, Difteritis, Strubehoste eller Starlagensfeber opstaa, skulle de Syge strax, uden Hensyn til deres Kaar, kunne blive undergivne Behandling paa et Sygehus for Kommunens Regning. Dette kan være meget heldigt til Forebyggelse af Epidemier. Der er derfor god Grund for det Offentlige til at understøtte disse Bestemmelser og søge at faae dem almindelig vedtagne. Vi have derfor stillet et Vædringsforslag under Nr. 9, som gaar ud paa, at de Udgifter, som i saadanne Tilfælde forarsages for Kommunerne, skulle tilbels bæres af Statskassen efter de Regler, der omhandles i § 24. En Garanti imod, at denne Bestemmelse skal blive misbrugt fra vedkommende Kommunes Side, er søgt op-